

TILL MINNET AV KARL GUSTAV ERIXON 1919-1996.

AV: ULF T. CARLSSON.

"X: et" till vänster och Olle Jonsson vid Baggerud.
Foto: Leif Jonsson.

Den 12 juni 1966 avreste Karl Gustav Erixon och jag med bil från Kristinehamn till fjällbyn Ammarnäs vid Vindelälven i Lycksele lappmark. Under två veckor inventerade vi fågellivet norr och nordväst om Ammarfjället. Det första baslägret hade vi i renvaktarstugan vid Dalvardo för att senare förflytta oss till en koja vid Laiva. Bland de fågeliakttagelser som vi gjorde kan nämnas bofynd av lappmes i en murken högstubbe av björk i Vindelådalen. På en högplata fann vi bl. a. skärsnäppa och berglärka. Den intressantaste iakttagelsen under expeditionen var dock den observation av dubbelbeckasin som Karl Gustav gjorde på myren vid Laivajaure. Dessa båda veckor tillsammans under primitiva och ibland krävande förhållanden fördjupade vår tidigare vänskap.

På dagen exakt 30 år efter vår fjällresas start tar jag och många andra naturintresserade avsked av Karl Gustav vid hans bår. Han gick bort en majdag när fågelkören var nästan fulltalig: rosenfink och härm-sångare hade just anlänt och det var i stort sett bara kärrensångaren, den mäterlige imitatören, som vi fågelvänner väntade på. Man hade önskat att Karl Gustav hade fått uppleva även denna sommars scenario med dess kör och solister.

För oss fågelintresserade var Karl Gustav aldrig något annat än "X-et" såväl vid tilltal som när man förde honom på tal. Han var född i Kristinehamn. "X-et" arbetade så gott som hela sitt yrkesverksamma liv som lokförare. Under närmare 15 år var han stationerad på annan ort, men återvände till staden i början av 1960-talet. Karl Gustav var musikalisk. Ungdomens gitarrspelande i dansbandet "Zorros" avlöstes så småningom av ett intresse för visor och klassisk gitarmusik. Denna "X-ets" musikalitet märktes tydligt vid hans analys av olika fågellåten. Tyvärr påverkade den bullriga arbetsmiljön på lokomotiven hans hörsel, vilket gjorde att han tidigare än normalt miste förmågan att höra t. ex. gräshoppsångarens strof. Som en följd därav kom "X-et" att också alltmer intressera sig för växter och var en flitig deltagare i florainventeringen av Kristinehamns kommun.

"X-et" var alltid en pålitlig medhjälpare vid olika ornitologiska projekt såsom den värmländska fågelatlasen, våtmarksinventeringen av kommunen och undersökningarna vid Varnumsvikens inre del för att nämna några. Han sysslade också med egna projekt, som alltid rörde lite mer speciella och ofta förbisesda arter. "X-et" fångade under ett antal år vinterhåpplingar på Sannatippen med hjälp av lockfåglar i samarbete med en tysk fågelforskare, som var verksam vid fågelstationen på ön Helgoland utanför den tyska Nordsjökusten. Trädlärkans förekomst i kommunen var en annan sak som intresserade honom. Sina studier av dessa båda arter har han skrivit om i tidigare utgåvor av Sällskapet jubileumsskrifter. En annan art som utövade en viss dragningskraft på "X-et" var den skygga dubbeltrasten.

Med anledning av fjolårets invasion av nötkråka bad jag "X-et" att för denna skrift skriva en uppsats om artens uppträdande i Kristinehamnstrakten hösten 1995. Han grep sig omedelbart an uppgiften med stort intresse och hans iakttagelser resulterade i det ovan publicerade bidraget. Det låg på mitt skrivbord när "X-et" gick bort. Jag hade några frågor jag hade velat ställa till honom rörande uppsatsen. De fick dock förbli obesvarade.

Kilsviken var den fågelokal som Karl Gustav oftast besökte. "X-ets" närmast anhöriga har därför i samråd med några av hans ornitologvänner beslutat att stifta en fond till hans minne för bevarandet av Kilsvikens natur, pg 139928-6.

